

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

„Mijn volk moet in alle dingen beproefd worden, opdat zij bereid mogen worden de heerlijkheid te ontvangen welke Ik voor hen heb, zelfs de heerlijkheid van Zion, en hij die de kastijding niet wil verdragen, is Mijn koninkrijk niet waardig”.

LEER EN VERB. 136 : 31.

No. 8.	15 April 1910.	15de Jaargang.
--------	----------------	----------------

TEGENWERPINGEN TEGEN HET BOEK VAN MORMON.

Op verschillende manieren wordt het „Boek van Mormon” bestreden; en alhoewel er zeer vele bewijzen zijn ten voordeele van dit boek, zoo worden toch telkens weer dezelfde argumenten aangegrepen om te bewijzen, dat het „Boek van Mormon” een bedrog is en geen Goddelijk boek zooals de Heiligen der laatste Dagen beweren. Nu eens zegt men dat het „Boek van Mormon” een omwerking is van de „Spaulding geschiedenis” en dan weer, dat het een boek is geschreven door Joseph Smith met behulp van anderen. Vele punten worden aangevoerd, om te bewijzen dat het geen Goddelijk boek is en de vertaling — indien het een vertaling is — niet door hulp van God verricht is, aangezien er taalfouten en andere menselijke gebreken in te vinden zijn.

Een andere tegenwerping is deze, dat er in het „Boek van Mormon” aanhalingen voorkomen uit den Bijbel en de Engelsche vertaling is gevolgd.

Aangezien in een boekje „Een en ander over de Mormonen”, deze bewering ook gemaakt wordt en dit boekje nu weer door velen gebruikt wordt om het „Mormonisme” te bestrijden, zoo willen wij hier aanhalen wat daar over in dat boekje geschreven staat. Wij lezen op blz. 6 als volgt:

„Door de 15 boeken, waarin het werk verdeeld is, zijn stukken opgenomen uit Jesaja, de Bergrede, en de brieven van Paulus; uit deze laatste echter slechts enkele verzen. Maar talloos zijn

de heele en halve aanhalingen uit den Bijbel door heel het boek heen. Natuurlijk is daarbij de Engelsche vertaling gevolgd; en het is zeker zeer merkwaardig dat deze aan die oude profeten zoovele eeuwen voordat zij bestond, reeds bekend geweest is. Zelfs de fouten, die in de Engelsche vertaling voorkomen, hebben zij vooruit geweten!"

In een gesprek, hetwelk schrijver dezes enkele dagen geleden met een zeker predikant voerde, werden ook deze tegenwerpingen gemaakt en ongeveer het volgende aangevoerd: „Nephi leefde ongeveer 600 jaren voor Christus, en wij vinden dat hij in duidelijke woorden over het leven van Jezus spreekt, en zelfs woorden aanhaalt die ongeveer 600 jaren later gesproken zouden worden. Verder is de vertaling letterlijk volgens den Bijbel, en waar vertalers nooit dezelfde woorden gebruiken en niet dezelfde rangschikking volgen, zoo moeten wij besluiten, dat het geen oorspronkelijke vertaling is van Joseph Smith, maar dat aanhalingen uit den Bijbel genomen zijn. Als voorbeeld werd verwezen naar I Nephi 10 waar over Johannes de Dooper wordt gesproken en den doop van Jezus. Verder werd aangehaald, dat het beeld hetwelk Nephi gebruikt van den olijfboom, overgenomen was van Romeinen 11 en de woorden van Paulus waren”.

Waar deze argumenten in Nederland steeds meer en meer aangevoerd worden zullen wij er enkele opmerkingen over maken. Wij willen eerst opmerken, dat deze tegenwerpingen schijnbaar niet met de schrijver van dat boekje en met de personen die ze hier gebruiken oorspronkelijk zijn, want het is eigenaardig dat juist dezelfde punten jaren geleden in Amerika aangevoerd zijn en het schijnt, dat men steeds gretig alles aanneemt wat tegen het werk des Heeren kan worden aangevoerd. Verder heeft schrijver dezes opgemerkt, dat personen die in Nederland deze tegenwerpingen gebruikten — misschien is dit ook elders het geval — niet goed met den inhoud van het boek op de hoogte waren, of er slechts enkele bladzijden uit gelezen hadden. Ook is het vaak duidelijk zichtbaar dat het „Boek van Mormion” door zoodanige personen niet onpartijdig gelezen wordt, maar dat zij het doorsnuffelen, om iets te vinden waarmede zij dat werk kunnen bestrijden, en dit sluit de mogelijkheid niet uit, dat hetgeen ten voordeele van het „Boek van Mormion” is, ook met betrekking tot de vertaling, niet opgemerkt wordt, of opzettelijk verzwegen.

Alvorens het onderwerp te behandelen, willen wij eenige opmerkingen maken over de vertaling van het „Boek van Mormion”. Hoe die vertaling juist plaats had weten wij niet; alhoewel sommige personen hunne gedachten daarover hebben gegeven, zoo

heeft de profeet Joseph geen bijzonderheden vermeld. Wij weten echter, dat de vertaling is verricht met behulp van de Urim en Thummim. Verder weten wij, dat er oogenblikken waren, dat de profeet niet vertalen kon, omdat zijn geest waarschijnlijk niet in den gewenschten toestand was. Als hij zich dan had afgezonderd in het gebed, dan kon hij weer voortgaan met vertalen.

Wij kunnen uit hetgeen ons bekend is over deze zaak, oordeelen dat het vertalen geen machinaal werk was, maar dat de profeet zijn gedachten moest gebruiken en in zijn eigen taal en uitdrukking de gedachten of beteekenis moest weergeven. Wij kunnen dit duidelijk zien als wij afdeelingen 8 en 9 van het Boek „Leer en Verbonden” lezen, waar de Heere aan Oliver Cowdery eenige inlichtingen geeft over de gave van vertaling, die ook aan hem beloofd was. Het zal daaruit blijken, dat het geen gedachtenloos werk was en geen eenvoudig overschrijven, maar dat het verstand verlicht werd en verhelderd door den Geest van God en de persoon die de gave van vertaling heeft, brengt dan in zijn eigen taal die dingen over.

Met betrekking tot het in behandeling zijnde onderwerp willen wij opmerken:

Het is een feit, dat er plaatsen in het „Boek van Mormon” zijn, verzen en hoofdstukken, die in overeenstemming zijn met plaatsen in Jesaja, Maleachi en sommige plaatsen in het Nieuwe Testament.

Ook is het een feit, dat geen twee personen, een zelfde handschrift nemende, daarvan dezelfde, gelijkkluidende vertaling zullen maken.

Waar nu verondersteld wordt, dat de vertalingen van de woorden van Jesaja, Meleachi en andere gedeelten in het „Boek van Mormon” onafhankelijke vertalingen zijn van andere handschriften of verslagen en uit andere talen, zoo is te begrijpen, dat de vraag gedaan wordt: Hoe is het mogelijk, dat de vertaling van die gedeelten juist zooals de Engelsche Bijbelvertaling van koning Jakobus is.

Men moet met betrekking tot deze zaak in aanmerking nemen, dat, volgens het „Boek van Mormon”, de Nephietiesche volksplanting dat gedeelte van het Oude Testament met zich naar Amerika voerde, hetwelk toen — 600 jaren voor Christus — bestond. Het derde en vierde hoofdstuk van Maleachi, dat in het Boek van Mormon wordt aangehaald, werd door den Zaligmaker gegeven, en de Nephieten graveerden gedeelten van die Schriften op hunne platen, beide in de Hebreuwsche en in wat de Nephieten noemden de hervormd Egyptische taal. De Nephieten hadden de Joodsche geschriften in ongeveer de zelfde

vorm als die in Judea waren. Toen de Zaligmaker in Amerika aan de Nephieten verscheen, had Hij de zelfde boodschap te brengen aan hen als Hij gebracht had in Palestina. Hij moest daar het zelfde Evangelie prediken, de zelfde Kerk stichten en de zelfde beginselen onderwijzen. Daar nu de zelfde Persoon de zelfde leeringen onderwees, zoo is het niet te betwijfelen, dat die in ongeveer de zelfde vorm van uitdrukking enz. gegeven werden, vooral als wij de manier van leeren, de persoonlijkheid van Jezus en Zijn kennis en wijsheid in aanmerking nemen.

Toen nu Joseph Smith zag, dat het verslag der Nephieten de profetieën van Jesaja, of Maleachi of de woorden van den Zaligmaker aanhaalden, nam hij den Engelschen Bijbel en vergeleek die plaatsen voor zooverre die in overeenstemming waren. En toen hij zag, dat zij in beteekenis het zelfde weergaven, nam hij de Engelsche vertaling aan.

Maar hier is nu een ander punt, hetwelk geheel uit het oog verloren wordt door de bestrijders van het „Boek van Mormon”, en dat is, dat alhoewel de Engelsche vertaling van den Bijbel door Joseph Smith is aangenomen in de vermeldde gevallen, zoo zijn er ook op sommige plaatsen veranderingen aangebracht. Het is dus niet waar, wat gezegd wordt, dat Joseph Smith die plaatsen uit de Engelsche vertaling van den Bijbel eenvoudig overschreef.

Een nauwkeurige vergelijking van die plaatsen zal doen zien, dat Joseph Smith veranderingen in de vertaling heeft aangebracht waar de beteekenis in het „Boek van Mormon” niet dezelfde was als in den Bijbel, en het dus niet een willekeurige overschrijving was. En wat meer zegt, de veranderingen door hem aangebracht zijn zelfs verbeteringen in de vertaling en zijn fouten in de Engelsche vertaling. Als voorbeeld verwijzen wij naar de volgende plaatsen:

BOEK VAN MORMON.

Wanneer zij dan tot ulieden zeggen zullen: Vraagt de waarzeggers en duivelskustenaars, die daar piepen en binnensmonds mompelen, zoo zegt: Zou niet een volk zijnen God vragen? om voor de levenden van de dooden te hooren?

II NEPHI 18 : 19.

BIJBEL.

Wanneer zij dan tot ulieden zeggen zullen: Vraagt de waarzeggers en duivelskustenaars, die daar piepen en binnensmonds mompelen; zegt: Zal niet een volk zijnen God vragen? zal men voor de levenden de dooden vragen?

JES. 8 : 19.

Het verschil is hier in het laatste gedeelte der aangehaalde teksten, en die van het „Boek van Mormon” is beter als die van den Bijbel. Het woord *vragen* in Jesaja is door de vertalers daarbij gevoegd, vandaar dat het cursief gedrukt is.

BOEK VAN MORMON.

Zegt den rechtvaardigen, dat het wel met hen is; want zij zullen de vrucht hunner werken eten.

Wee den goddeloozen! want zij zullen omkomen; want de belooning hunner handen zal op hen zijn.

II NEPHI 13 : 10, 11.

BIJBEL.

Zegt den rechtvaardige, dat het *hem* welgaan zal; dat zij de vrucht hunner werken zullen eten.

Wee den goddelooze, het zal *hem* kwalijk gaan! want de vergelding zijner handen zal hem geschieden.

JES. 3 : 10, 11.

In de tekst van het „Boek van Mormon” wordt hier steeds het meervoud gebruikt en in de tekst van Jesaja wordt met het enkelvoud aangevangen, „zegt den rechtvaardige”, en dan gaat men tot het meervoud over „dat zij de vrucht hunner handen” enz. Ook het woord *hem* is van de vertalers en is daarom cur-sief gedrukt. De vertaling van het „Boek van Mormon” is te verkiezen boven die van den Bijbel en is niet de vrucht van een willekeurige verandering door de ongeletterde Joseph Smith aangebracht.

In de volgende aanhaling zien wij ook een goed voorbeeld, dat de vertaling van het „Boek van Mormon” beter is.

BOEK VAN MORMON.

Gij hebt de natie vermenigvuldigd en de vreugde vermeerderd; zij verheugen zich voor uw aangezicht, gelijk men zich verblijdt in den oogst, gelijk men verheugd is wanneer men den buit uitdeelt.

II NEPHI 19 : 3.

BIJBEL.

Gij hebt dit volk vermenigvuldigd; *maar* gij hebt de blijdschap *niet* groot gemaakt; zij zullen *nogtans* blijde wezen voor uw aangezicht, gelijk men zich verblijdt in den oogst, gelijk men verheugd is, wanneer men den buit uitdeelt.

JES. 9 : 2.

Wij willen hier opmerken, dat in het „Boek van Mormon” staat: „en de vreugde vermeerderd”, en in den Bijbel: „*maar* gij hebt de blijdschap *niet* groot gemaakt”. Dit is juist het tegenovergestelde. Wij hebben in deze aanhalingen de tweede uitgave van het „Boek van Mormon” gevolgd en de Nederlandsche vertaling van den Bijbel, maar als men de aanhalingen in het Engelsch vergelijkt, dan komt het verschil nog beter uit, want in de Engelsche vertaling van den Bijbel staat er letterlijk: „Gij hebt de natie vermenigvuldigd *en* de vreugde *niet* vermeerderd”; de woorden *en niet* zijn door de vertalers er bij gevoegd. Als men het geheele vers leest dan blijkt het, dat God ook de vreugde vermeerderde, daar dat de redelijkste opvatting is.

Als men de woorden van Jezus, zooals Hij die tot de Nephieten sprak, vergelijkt met de woorden die Hij in Palestina sprak, dan ziet men ook daar verschil in. Het vreemdste is, dat sommige menschen het „Boek van Mormon” verwerpen omdat de aanhalingen juist gelijkvormig zijn, en weer andere verwerpen het boek, omdat de aanhalingen niet gelijkvormig zijn. Dit is opmerkelijk. Men schijnt naar een stok te zoeken om een hond te slaan.

Verder wenschen wij te wijzen op de aanhaling uit de woorden van Paulus. Men doelt hier op Romeinen elf, waar er over een olijfboom gesproken wordt en Nephi gebruikt dezelfde gelijkenis. Wij willen hier opmerken, dat Paulus niet de eerste is, die Israël vergeleek met een olijfboom. De profeten in Israël gebruikten dat beeld om aan te toonen welke oordeelen over het volk zouden komen. Wij vinden dat beeld gebruikt door Jeremia, hoofdstuk 11, zie ook Psalm 52 : 8 en Hosea 14 : 6.

Wij zien dus dat dit geen vreemd beeld is. Verder hadden de Nephieten geschriften van andere profeten met zich, zooals van den profeet Zenos, en daar deze ook dat beeld gebruikt, zoo heeft Nephi het idee misschien van hem overgenomen.

Wij zouden nog verder over dit onderwerp kunnen uitwijden maar genoeg is aangehaald, om onbevooroordeelde menschen te bewijzen, dat het geen eenvoudig overschrijven of willekeurige vervalsching van Bijbelteksten is, maar dat Joseph Smith voldoende recht had, om te handelen zooals hij deed.

Met betrekking tot de Nederlandsche vertaling van het „Boek van Mormon” willen wij opmerken, dat de vertaler de tekst van den Nederlandschen Bijbelvertaling is gevolgd waar die met de Engelsche overeen kwam, en slechts daar veranderingen aanbracht waar die noodig waren, wegens meer of minder verschil in meening. In de tweede Nederlandsche uitgave van het „Boek van Mormon” is nauwkeurig acht op deze dingen gegeven en zijn er verbeteringen aangebracht waar die noodig waren. Om echter het behandelde onderwerp met juistheid te kunnen beoordeelen, is een vergelijking van de Engelsche vertaling der beide Boeken aanbevolen, aangezien het verschil daar duidelijker zichtbaar is.

(Tot het behandelen van dit onderwerp zijn eenige artikelen van Ouderling B. H. Roberts tot handleiding genomen en zijn daaruit eenige aanhalingen overgenomen. Deze artikelen komen voor in de „Improvement Era” van 1904 en in de „Defense of the Faith and the Saints”).

W. J. DE B.

AANGEKOMEN.

30 Maart. — Ouderlingen Isaak D. Stewart van Salt Lake City, Herbert C. Wade, uit Warren, Weber County, Utah, en George Christian Nuhn van Avan, Cache County, Utah. Ouderling Stewart is de Luiksche, Wade de Amsterdamsche en Nuhn de Groningsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

6 April. — Heber T. Hall van Salt Lake City. Hem is de Rotterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

VERSLAG DER GRONINGSCHER CONFERENTIE.

De halfjaarlijksche Groningsche Conferentie werd gehouden op Zondag 27 Maart. Er werden drie vergaderingen gehouden. De eerste samenkomst begon ten 10 uur v. m. Nadat Conf. Pres. O. Olsen eenige woorden van welkom tot de aanwezigen had gesproken, sprak ouderling C. A. Woolley over de zegeningen die het deel der heiligen zijn en vermaande tot liefde. Ouderling G. Meenderink zeide, dat de heiligen het zout der aarde zijn en door geloof en werken een voorbeeld voor de wereld moeten zijn, en zich voor de komst van Christus moeten toebereiden. Conf. Pres. J. H. Walker zong toen het lied „O, mijn Vader”. Ouderling G. H. Knight sprak daarop over het Evangelie als zijnde een paarl van groote waarde. Daarna sprak ouderling J. H. Carstensen, hij toonde aan, dat het noodig is eerst de eerste beginselen te gehoorzamen, alvorens vastere spijzen gebruikt kunnen worden. Ouderling R. Adams besprak de noodzakelijkheid van een leider voor de Kerk, opdat zij bestand kan zijn tegen de aanvallen van Satan. Ouderling L. S. Fetzer besprak het feit, dat wij alleen door het Evangelie een oplossing op vele vragen kunnen ontvangen, en dat menschelijke wijsheid God niet kan uitvinden.

De tweede vergadering begon ten 2 uur n. m. Nadat er een kind was ingezegend, een lid bevestigd was en het avondmaal bediend door ouderlingen O. P. Schettler en R. J. Hemsley, sprak ouderling S. Bouwman over het licht der waarheid, in deze laatste dagen ontstoken. De autoriteiten der Kerk en Zending werden toen aan de vergaderden voorgesteld en algemeen erkend. Ook werd een verslag gegeven van de werkzaamheden, in die conferentie verricht. Ouderling Th. E. Mc.Kay President der Deutsche Zending, sprak, nadat ouderling J. H. Walker op zijn verzoek wederom het lied „O, mijn Vader” had gezongen, over de roeping van den mensch op aarde en over het plan der verlossing. Nadat door eenige broeders een Engelsch lied gezongen was, sprak Conf.-Pres. J. H. Walker over de noodzakelijkheid om te weten of wij den rechten weg bewandelden.

De derde vergadering begon ten 6 uur n.m. Ouderling P. 't Hart sprak over de manier waarop het Evangelie gepredikt moet worden, en toonde eenige valsche leeringen aan, die in de wereld gepredikt worden. De herstelling der Kerk van Christus werd toen in het kort door hem besproken. Pres. Th. E. Mc.Kay bracht de groeten over van de heiligen in Duitschland, hij bewees dat er een ontwaking was onder de volkeren der aarde en de menschen voor zichzelf zoekende zijn. Nadat een kwartet door zendelingen gezongen was, sprak Pres. B. G. Thatcher naar aan-

leiding van de woorden: „Wie Mij lief heeft onderhoud Mijne geboden”. Hij vermaande allen gehoorzaam te zijn aan de geboden des Heeren en in alles voorbeelden voor de wereld te zijn. Daarna werd een lid der Kerk bevestigd. Tot slot sprak Conf.-Pres. O. Olsen eenige woorden tot vermaning.

De vergaderingen werden in het gewone vergaderlokaal gehouden en werden opgeluisterd door eenige zangnummers van het koor der Groningsche vertakking. De vergaderingen waren goed bezocht en aandachtig werd geluisterd.

Op Maandag 28 Maart werd er eene vergadering voor de zendelingen gehouden, alwaar verslag der werkzaamheden werd gegeven en tevens nuttige raadgevingen.

Des avonds werd er eene vergadering te Leeuwarden gehouden in het gewone vergaderlokaal. Conf.-Pres. J. H. Walker, Zendings-Pres. B. G. Thatcher en Th. E. Mc. Kay spraken tot de aanwezigen. Ook deze vergadering werd goed bezocht.

L. S. FETZER, *Secretaris*.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Gedurende de maand Maart werden er in deze Zending 29 personen gedoopt, zijnde 15 personen in de Rotterdamsche, 11 in de Amsterdamsche, 2 in de Groningsche en 1 in de Arnhemsche Conferentie.

Gedurende de maand Maart werden er in deze Zending 33949 traktaatjes en 3813 boeken uitgegeven. Er werden 5353 Evangelie-gesprekken gehouden en 1508 uren besteed aan het verspreiden van traktaatjes en andere lectuur. Er werden 2290 uren besteed aan het bezoeken van vreemdelingen.

Ouderling C. R. Collings heeft de meeste traktaatjes uitgegeven, zijnde 1081. Ouderling H. Hulshoff heeft de meeste uren met het uitgeven van traktaatjes besteed, zijnde 66 uren. Ouderling R. J. Hemsley verspreidde de meeste boeken, zijnde 509. Ouderling J. Teeples had het grootste aantal Evangelie-gesprekken, zijnde 186. Ouderling J. Teeples heeft het grootste aantal uren met het bezoeken van vreemdelingen doorgebracht, zijnde 112.

Het aantal inteekenaren van „De Ster” is weder toegenomen. Br. S. A. Sherwood verkreeg er 1, Jesse Haws 1, S. E. Busath 1, Ellis A. Heninger 1 en B. Child 1.

De zendelingen P. 't Hart en L. E. Holdaway hebben het zendingswerk te Veendam aangevangen. Zij die familie of vrienden aldaar hebben, worden verzocht de namen en adressen aan de zendelingen op te geven. Hun adres is: Boven Westerdiep 17 Veendam.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen

Redactie:
B. G. THATCHER.

Assistent:
W. M. J. DE BRIJ.

ENGELN.

Wanneer er over engelen gesproken wordt, dan denkt men gewoonlijk dat dit geesten zijn. Engelen zijn boodschappers of dienaren van God. Er zijn engelen die geesten zijn, geen lichaam hebben van vleesch en been; maar er zijn ook engelen die belichaamde geesten zijn, opgestane of verheerlijkte menschen. Als men een enkele tekst op zichzelf neemt, dan komt men tot eenzijdige of verkeerde opvattingen, maar als men alles nagaat wat over engelen geschreven is, dan wordt het zeer duidelijk.

Wij lezen in Psalm 104 : 4: „Hij maakt Zijne engelen geesten, Zijne dienaars tot een vlamvend vuur”, zie ook Hebr. 1 : 7. In Heb. 1 : 14 staat: „Zijn zij niet allen (engelen) gediensstige geesten, die tot dienst uitgezonden worden, om dergenen wil, die de zaligheid beërven zullen.” Deze teksten geven te verstaan, dat engelen geesten zijn, maar dit sluit de mogelijkheid niet uit, dat sommige engelen ook belichaamde geesten kunnen zijn. Wij lezen in Genesis 18 van drie mannen, waarvan er een als „Heere” door Abraham wordt aangesproken, maar de twee anderen worden beschreven als engelen in hoofdstuk 19 vers 1. Welnu in vers 8 van hoofdstuk 18 lezen wij duidelijk, dat zij het voedsel aten hetwelk voor hen bereid was. Wij lezen verder in hoofdstuk 19, dat die twee engelen in het huis van Lot den nacht doorbrachten en aten. Zij hebben zich ongetwijfeld ook gewasschen, daar Abraham en Lot dit hun vroegen. Deze engelen waren in niets van mannen te onderscheiden en werden als mannen door het volk beschouwd, vers 5, 8 en in het verdere van het hoofdstuk worden die engelen als mannen en engelen beschreven.

Wij kunnen hier niet anders denken dan aan belichaamde geesten, dienaren Gods, want het is niet te verwachten, dat geesten zullen handelen als deze engelen deden.

Er zijn verdere voorvallen van engelen in den Bijbel vermeld, die ons doen denken, dat zij zich als gewone mannen vertoonden en een lichaam hadden, en eerst later als engelen beschouwd werden. Wij lezen in Hebr. 13 : 2, dat sommigen, onwetende engelen geherbergd hebben, en daarom wordt aangeraden „de herbergzaamheid niet te vergeten”. Als engelen altijd geesten

waren zonder tastbaar lichaam, zooals gewoonlijk gedacht wordt, dan zou er van geen overnachten enz. gesproken behoeven te worden.

In Openb. 22 : 8 lezen wij, dat Johannes voor de voeten des engels wilde nedervallen, om aan te bidden. In het volgende vers zegt de engel: „Zie, dat gij het niet doet; want ik ben uw mededienstknecht, en uwer broederen, der profeten, en dergenen die de woorden dezes boeks bewaren; aanbid God,” zie ook Openb. 19 : 10. Dit doet ons denken, dat deze engel eenmaal een roeping in het vleesch op aarde verricht had, en nu in hooger sferen als dienaar Gods werkzaam was en tot Johannes was gezonden. Dat dit niet onmogelijk is zien wij op den berg der verheerlijking, waar Mozes en Elia verschenen. Verder wordt in Mal. 4 de belofte gegeven, dat Elia zou wederkomen.

Wij kunnen hieruit besluiten, dat personen die op aarde geleefd hebben later als engelen dienst kunnen doen. Dat een engel een opgestaan wezen kan zijn, kunnen wij besluiten uit het gezegde van Jezus in Matt. 22 : 30, waar wij lezen: „Want in de opstanding nemen zij niet ten huwelijk, noch worden ten huwelijk uitgegeven; maar zij zijn als engelen Gods in den hemel”, zie ook Mark. 12 : 25. Misschien zullen sommige mensen zeggen, dit heeft alleen betrekking op den ongehuwden staat, maar als dit zoo is, dan had het eerste gedeelte voldoende geweest, dat er in de opstanding niet ten huwelijk uitgegeven wordt. Uit het tweede gedeelte kan ook opgemaakt worden, dat zij als engelen Gods in den hemel zullen zijn, in ongehuwden staat, maar ook als dienstknechten handelende.

Er zijn ook in den Bijbel plaatsen waar menschen als engelen beschreven worden. Zoo wordt Johannes de Dooper een engel genoemd, Mal. 3 : 1; Matt. 11 : 10; Mark. 1 : 2; Luk. 7 : 27.

Wij zien dus, dat men ook dit onderwerp zooals gewoonlijk met alles het geval is, over het geheel moet beschouwen en niet één tekst of één voorval alleen. Wij hebben in het kort eenige opmerkingen over dit onderwerp gemaakt, omdat er door bestrijders van het Evangelie vele tegenwerpingen gemaakt worden tegen hetgeen Joseph Smith over „engelen” zegt in afdeeling 129 van „Leer en Verbonden”. Maar als men deze gezegden van den profeet vergelijkt met hetgeen in den Bijbel daarover vermeld is, dan zal men zien, dat Joseph Smith ook in dit geval volgens „de wet en de getuigenis” sprak.

Maak uw plannen voor de toekomst, maar vergeet niet, dat het heden er is om te werken.

DRIJVER.

PONTIUS PILATUS.

Gedurende de dagen die aan het Paaschfeest vooraf gingen, was onze blik gevestigd op het lijden en sterven van onzen Verlosser en Zaligmaker, en het verslag dat de Bijbel daarvan geeft, is door velen gelezen en besproken geworden. Met deze gebeurtenis komt ook het beeld van Pontius Pilatus voor den geest, die zulk een gewichtige rol heeft gespeeld in deze zaak. Daar het voor vele lezers misschien niet onbelangrijk zal zijn iets naders over hem te vernemen, zoo laten wij hier volgen wat in „De Hoop” van hem geschreven staat:

„Pontius Pilatus ¹⁾ behoorde tot den Romeinschen adel. Van zijne afkomst ²⁾ geboorteplaats ³⁾, ouderdom enz. is ons niets bekend.

Door Keizer Tiberius ⁴⁾ was hij als zijn persoonlijke procurator (procureur, plaatsvervanger, zaakwaarnemer) naar Judea en Samaria gezonden, welke tot de kroondomeinen van den Keizer behoorden.

Als zulk een procurator moest Pilatus niet alleen de belastingen innen, die hij op zijne beurt verpachtte aan de bekende tollenaars, maar hij had ook tevens het opperbevel over het leger, en sprak in den naam des Keizers recht.

Wat Pilatus tot Jezus zeide: „Weet Gij niet, dat ik macht heb U te kruisigen, en macht heb U los te laten” (Joh. 19 : 10), was dan ook in zooverre waar, dat hij, als plaatsvervanger van den Keizer, een doodvonnis over een Jood kon uitspreken, zonder dat de ter dood veroordeelde in appèl kon gaan, zooals een Romeinsch burger. ⁵⁾

De Joden hadden van Pilatus niet veel anders dan verdriet ondervonden.

Tot op Pilatus toe hadden de andere Romeinsche stadhouders zich altijd, om de Joden ter wille te zijn in verband met het

1) De naam Pontius is de eigenlijke naam en bewijst, dat hij tot het geslacht der Pontiusen behoord heeft. De naam Pilatus is een bijnaam.

2) Ook Pilatus' vader en grootvader waren vrijgeboren Romeinen.

3) De bekende Godgeleerde Bynaus beweert zelfs, dat Pilatus te Leiden geboren is. Tot deze dwaze meening kwam hij door den naam Lugdunum (de Latijnsche naam voor de Fransche stad Lyon, waar Pilatus zou gestorven zijn) te verwarren met Lugdunum Batavorum (Leiden).

4) De legende verhaalt, dat men Keizer Tiberius, die aan eene slepende ziekte leed, aangeraden heeft om bij Jezus genezing te zoeken.

Keizer Tiberius heette voluit Tiberius Claudius Nero. Hij regeerde van 14—37 n. C. en was de zoon Tiberius Claudius Nero en Livia Drusilla, sedert het jaar 85 n. C. de derde gemalin van Keizer Augustus. Hij werd op de villa van Lucullus nabij Misenum in de kussens van zijn ziekbed gesmoord door Macro.

5) Zooals Paulus zich in zijn proces op den Romeinschen Keizer had beroepen.

tweede gebod, ontzien om de standaards of veldteekenen van het leger, waaraan om de busten van den Keizer die er op geplaatst waren, Goddelijke eer bewezen werd ¹⁾, binnen Jerusalem te brengen.

Maar Pilatus stoorde zich aan de Joden niet en liet des nachts de standaards met de beeltenis van Keizer Tiberius er op, binnen de heilige stad brengen. Alleen echter, omdat de Joden op hun stuk bleven staan, en zeiden, terwijl zij hunnen hals ontblootten, dat zij voor hun Wet wilden sterven, is hij er eindelijk toe over gegaan, ten einde een opstand te voorkomen, om de veldteekenen uit Jeruzalem te verwijderen.

Bij eene andere gelegenheid, toen hij eene kostbare waterleiding liet aanleggen, nam hij eenvoudig het benoodigde geld uit de schatkist van den tempel. Hij liet zich echter thans niet overhalen den Joden, die bij tienduizendtallen, zooals Flavius Josephus bericht, te hoop liepen, hun zin te geven. Hij ging eenvoudig door, en liet de oproerige menigte zelfs geducht afranselen.

Uit het proces tegen Jezus blijkt, dat Pilatus in de Joden geduchte vijanden had, en dat het vroeg of laat tot eene botsing moest komen, die zijn ondergang ten gevolge had.

Dit is dan ook zoo gebeurd. Om een opstand, die door een Samaritaanschen patriot verwekt was, te dempen liet Pilatus tal van aanzienlijke Joden vermoorden. Van uit Samaria diende men eene aanklacht tegen hem in bij den Syrischen landvoogd Vitellius, die Pilatus daarop beval zich voor zijne gruweldaden persoonlijk te Rome bij den Keizer te gaan verantwoorden.

De kerkvader Eusebius verhaalt, dat Pilatus in ballingschap is gezonden, en na een hoogst ellendig leven, te Vienne in Frankrijk een einde aan zijn leven gemaakt heeft.

Er zijn tal van legenden over Pilatus in omloop, te vinden in de apocryphe evangeliën, die Prof. Tischendorf in 1853 heeft uitgegeven.

De kerkvader Tertullianus meldt ons, dat Pilatus, toen hij de officiële akten ²⁾ over het proces van Jezus naar Rome zond, in zijn hart al een christen was. Dit verhaal werd in de Ooster-

1) De Keizer had, zooals de geleerde geschiedvorschcr Mommsen zegt „het recht en de macht om in Goddelijke en menschelijke, openbare en bijzondere aangelegenheden te doen en te beramen alles wat hem voorkwam tot nut en eere van den Staat te zullen strekken”; zijne macht strekte zich dus niet alleen over wereldlijke, maar ook over geestelijke zaken uit. „Hij was *pontifex maximus* (hoogepriester, en droeg den bijnaam van Augustus, den heilige, den aanbiddeijke. Ja, het lag in het denkbeeld van het Keizerschap, dat de Keizer tegelijk Keizer (Koning) en God was

2) De Acta of Gesta Pilati, en de Paradosis Pilati (De overlevering van Pilatus.)

sche kerk gaarne geloofd, zoo zelfs, dat de Kopten beweerden, dat hij later als een martelaar voor de zaak van Gods Koninkrijk zou zijn gestorven, terwijl de Aethiopische kerk er zelfs toe is overgegaan om hem onder de heiligen op te nemen.

Dit verhaal van Pilatus' bekeering is niet zeer waarschijnlijk.

De legende, volgens welke Pilatus zelfmoord bedreven heeft, komt hierop neer. Toen hij gestorven was, wierp het volk zijn lijk in de rivier de Tiber te Rome, maar de duivel voer in de rivier en bewerkte eene overstroming, die de velden verwoestte. Toen bracht men zijn lijk naar Frankrijk over en wierp het in de rivier de Rhône. Maar ook hier kwamen de booze geesten en deden evenals in Italië het land overstroomden. Ten einde raad bracht men het lijk hoog op het Alpengebergte, op den berg, naar hem Pilatusberg genoemd, en wierp het in het meer. Elken Goeden Vrijdag haalt de duivel het lijk van Pilatus uit het water, en zet hem op den rechterstoel. Nadat Pilatus zijne handen in onschuld gewasschen heeft, wordt hij opnieuw in de rivier geworpen.

Ook over Pilatus' huisvrouw, Claudia Procula geheeten, ging eene legende. Zij zou Christin zijn geworden, zooals de kerkvader Origenes beweert. In de Grieksche kerk is zij zelfs onder de heiligen opgenomen.

Wat deze legenden aangaat, komt het ons voor, dat er veel grond is om te vermoeden, dat Pilatus ellendig in ballingschap is gestorven; maar dat zijne vrouw werkelijk tot God is bekeerd geworden."

CORRESPONDENTIE.

Zuster Anna Groot, wonende te Ogden City, Utah, schrijft ons, dankbaar te zijn voor het geregeld ontvangen van „De Ster”. Het was haar steeds goed „De Ster” te lezen, en menigmaal hebben de artikelen, daarin vervat, haar doen nadenken en troost verschaft. Haar begeerte is voort te gaan in het Evangelie en te volharden tot het einde.

Broeder M. de Gooyer, wonende te Salt Lake City, Utah, schrijft ons: „De Ster” is voor mij, wat zij voor velen is, een aangenaam iets, en ik zou „De Ster” niet gaarne willen missen, er zijn vele leezame dingen in voor de Heiligen der laatste Dagen. Ik heb „De Ster” nu al negen jaren gelezen.” Hij drukt verder zijn dankbaarheid uit, een Heilige der laatste Dagen te zijn en de zegeningen te genieten die de Heere hem geschonken heeft. Zijn eenigste begeerte is, voort te gaan in het herstelde Evangelie hetwelk zijn vreugde en troost is.

DE VERGADERING VAN ISRAËL.

Van tijd tot tijd deelden wij iets mede met betrekking tot de vergadering van Israël naar het land hunner vaderen. Hoe meer wij dit volk gadeslaan en letten op de teekenen der tijden, des te duidelijker wordt het, dat de profetieën lang voorheen uitgesproken over dit onderwerp, thans in vervulling gaan en zekerlijk geheel vervuld zullen worden. In „De Ster” van 1 Febr. van dit jaar, deelden wij iets mede over het aanplanten van olijfboomen en bosschen. Wij willen nu in het kort enkele andere gegevens vermelden die wij aan de „New-York Times” ontleenen :

Er wonen te Jeruzalem ongeveer 100.000 inwoners, en daarvan is het viervijfde gedeelte Israëlieten, te Jaffa, Tiberias, Safed en Haifa wonen er tienduizenden. Er zijn heele landstreken door hen opgekocht en men vindt nederzettingen van Dan tot Berseba en zelfs verder naar het zuiden tot aan Egypte. Duizenden Israëlieten verlaten Perzië, om in het Heilige Land een onderkomen en bescherming te vinden, terwijl ieder schip dat Odessa verlaat honderden Israëlieten aan boord heeft.

Jeruzalem is een Israëlitische stad, de handel en nijverheid is daar in hunne handen. Er is aldaar een compagnie van Joodsche gendarmen. Zeer groote sommen gelds worden ieder jaar uit Amerika en Europa gezonden, om de kolonisten te helpen in het bouwen van huizen, ziekenhuizen, scholen en gestichten. Er zijn reeds meer dan 100 Joodsche scholen in Jeruzalem en overal verrijzen synagogen.

De prijs van het land wordt hooger, en door het gebruiken van de beste landbouwgereedschappen en het aanwenden der beste methoden, is de opbrengst veel grooter als door de inboorlingen werd verkregen. Kortom de Israëlieten gaan steeds door met het optrekken naar Palestina en dat land neemt toe in groei en bloei.

Ook in Nederland neemt de Zionisten-beweging toe en er bestaat een „Ned. Zionistenbond” met verschillende afdeelingen. Het is waar, dat ook deze beweging in Nederland en in andere landen bestreden wordt, zelfs door sommige Israëlieten, en dat ook de gunstige berichten met betrekking tot deze zaak weersproken worden, maar dit is met elke goede zaak het geval. Een onpartijdig onderzoek en oordeel zal echter duidelijk doen zien, dat de tijd van vergadering voor de kinderen van Israël is aangebroken en de Heere een groot en wonderlijk werk werkende is.

PRESIDENT JOHN R. WINDER OVERLEDEN.

Op Zondag 27 Maart, des avonds ten 7 uur, stierf te Salt Lake City President John R. Winder, eerste raadgever van den Pres. der Kerk, Joseph F. Smith. Hij werd geboren 11 December 1821 te Biddenden, Kent, Engeland. Op 20 September 1848 werd hij gedoopt door ouderling Thomas D. Brown. In 1853 emigreerde hij naar Utah en is daar sedert dien tijd woonachtig geweest.

Veel wordt er door het sterven van dezen edelen grijsaard verloren, die tot op het laatst van zijn leven helder van geest was en krachtig werkzaam in de roepingen welke hij bekleedde. Veel heeft hij voor Kerk en Staat gedaan en werd overal geacht en bemind, en zijn godsvrucht was wel bekend. Hij heeft vele roepingen in de Kerk getrouw vervuld, en toen hij weggenomen werd, was hij sedert 1901 werkzaam als eerste raadgever van President Joseph F. Smith. Ook in het maatschappelijk leven heeft hij getrouw en ijverig de roepingen vervuld waartoe hij aangesteld was.

Op vele plaatsen zal hij gemist worden, en nog lang zal hij in de herinnering van het volk voortleven als een geliefd leider, trouwe vriend en ijverige dienaar Gods. Hij is heengegaan naar betere oorden, maar nog lang zal zijn voorbeeld een aansporing zijn voor velen. Onsterfelijke heerlijkheid en eeuwig leven zij zijn deel.

ONTSLAG EN BENOEMINGEN.

Ouderling Samuel R. Newton is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen.

Hij kwam 18 Juni 1907 te Rotterdam aan en is sedert dien tijd in de Amsterdamsche-, Arnhemsche-, Groningsche-, wederom in de Amsterdamsche en de Rotterdamsche Conferentie werkzaam geweest. In April 1909 werd hij aangesteld als leider van het Rotterdamsche zangkoor welke roeping hij tot zijn ontslag vervuld heeft. Op 8 Juni 1909 werd hij tijdelijk aangesteld als President van de Rotterdamsche Conferentie, eenige maanden later werd hij ontslagen. Op 9 Feb. 1910 werd hij wederom aangesteld als Conferentie-President.

Ouderling Byron Child is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij arriveerde te Rotterdam 8 Sept. 1907, en is sedert dien tijd in de Rotterdamsche-, Groningsche en Arnhemsche Conferentie werkzaam geweest.

Ouderling John Eggen is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij is 20 Dec. 1907 te Rotterdam aangekomen. Hij heeft in de Arnheemsche, Amsterdamsche en Rotterdamsche Conferentie gearbeid.

Ouderling John. Millard is aangesteld als President der Rotterdamsche Conferentie,

OVERLEDEN.

VAN DER WAARD. — Te Dordrecht is op 14 Maart overleden Zuster Maaïke van der Waard. Zij werd geboren te Dordrecht op 26 April 1895, ingezegend door ouderling W. J. De Brij, gedoopt door ouderling L. G. Hardy op 2 Maart 1906 en bevestigd door ouderling J. Roghaar.

(Wegens foutieve opgave van naam en geboortedatum in ons vorig nummer, plaatsen wij dit bericht wederom).

ESMEYER. — Te Ogden City, Utah, is op 7 Oct. 1909 overleden broeder Walter Esmeyer. Hij werd geboren op 4 Januari 1884, te Arnhem, gedoopt op 24 Juli 1893 door ouderling C. F. B. Lybbert en bevestigd door ouderling R. N. Hill.

Kouw. — Te Ogden City is op 9 December overleden broeder Hendrik Kouw. Hij werd te Arnhem geboren op 7 Augustus 1900 en gedoopt op 21 Juli 1909.

INHOUD.

Tegenwerpingen tegen het Boek van Mormon.	Blz. 113	Pontius Pilatus	Blz. 123
Aangekomen	" 118	Correspondentie	" 125
Verslag der Groningsche Conferentie	" 119	De vergadering van Israël.	" 126
In ons eigen Zendingsveld :	" 120	President John R. Winder overleden „	127
Engelen.	" 121	Ontslag en Benoemingen	" 127
		Overleden.	" 128

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2.50, Amerika f 1.00. — Per exemplaar 10 cent.